

Z B I O R

Wiadomości Tygodniowych.

w Krakowie

Kwartał Czwarty Num: 9.

Dnia 26. Grudnia R. P. 1784.

---

*Kontynuacja Dyaryusza Podróży J. K. Mci
do Grodna.**Dnia 31. Sierpnia we Wtorek.*

Zapowiedziany był wczoraj w wieczor wyjazd na łowy na godzinę dziesiątą do pierwszego ołtępu. Zdało się Najjaśniejszemu Panu wyznaczyć tę godzinę ażeby się dał czas do przybycia ze Stołowacza JO. P. Krakowskiej i JX. Nuncyusza. Przygotowano 40. koni powodnych, dla tych którzyby onych do iazdy potrzebowali. Było piękne widowisko patrzeć na tyle ludzi ubranych po

Zz

trze-

frzelecku, na tyle Officerow, na tyle dzielnych i okazałych koni, i tyle powozów, które za kalwakatą iechać miały. O 10. godzinie siadł na konia gniazdego Król Jmć, przy boku Pańskim iechali konno Xiążęta: Podkomorzy i Podskarbi, JPan Kafztelan Woynicki, General Szeff Grabowski, General Komarzewski, Zabiello Vice Brygadyer, Szydłowski Starosta Mielnicki, Badeni, Wołowicz, Morawski, Bielak, Azulewicz; tudzież i innych wielu Officerow, Szlachty i Dworskich, daley Ułani, wielu z Regimentu Gwardyi Kon: Litewskiey, którey przyšlo 100. koni dla Konwoiu Królewskiego, potym 50. Kozakow ze swoiemi Rotami mistrzem i Chorążym, którzy prowadzili konie powodne pod dozorem Koniuszego Rusyana Xcia Podskarbiego. Szły potym karety. W Królewskiey iechali laśnie Wielmożny Kafztelan Wiski, X. Naruszewicz i XX Gawroniki z Lepickim, był też i Xiądz Kanonik Moriski, który dotąd mieszkał w Białymstoku, i Xiądz Orłowski. Ostęp, do któregośmy iechali, był o dobre pół mili od Białey wieży. Xiążę Podskarbi rozkazał zrobić dobry gościniec w tey Puszczy głuchey, ciemney i gęsto zarosley drzewem czarnym i zarosłym ofobliwey wielkości.

Przybliżył się do Ołtępu, znaleźli-
śmy go otoczonego parkanem długim i
szerokim na dobrą ćwierć mili, były to
słupy bite w ziemię, oddalone od siebie
w pewney dytancyi, przedziurawione
po kilka razy, przez które przewlekały
się mocne i długie dyle, a te dyle gęsto
się przeplatały młodą brzezina, lub innym
drzewem gęstym i zdolnym do przepłotu.
Od miejsca do miejsca o kilkadziesiąt kro-
ków stali przy tym parkanie chłopcy z kłami
mi dla odganiania zwierza, ieżliby chciał
przedzierać się przez rzeczony parkan, ten
z oboch stron szerzy wężył się coraz iak
matnia od skrzydeł niewodowych, a w sa-
miej cieśninie zbudowana była sala, czyli
strzelnica prawdziwie wspaniała i wielce
wygodna, mająca dwa piętra, a wschody
do niej ze trzech stron prowadziły, to
jest: środkiem i po bokach; na dole było
miejsce dla Liberyi i ludzi łożnych, na
pierwszym piętrze dla Króla i bok Pański
otaczających, a na drugim ustawione
tylko ozdoby z piramidek, wazonow i in-
nych figur z Cyframi Królewskimi.
Wszedłszy do sali znaleźliśmy ją prawdzi-
wie zdolną do dania balu dla długości i ob-
fzerności swojej, gdzieby i w pewney od-
ległości otwory iakoby okna u lozow, z

których zwierzynę strzelać miano, w posrodku stały dwa stoły mające na sobie broń muszkiety i fuzye, oraz ładunki i kule różnego gatunku w stosach. Wisiały też lub stały po bokach przy oknach też same oręża.

Zastawiono stoł nim zaczęło się polowanie, różnym na zimno mięsiwem. Wkrótce nadjechał ze Stelaczowa JX. Nuncyusz ze swoim Audytorem, i JO. Pani Krakowska. Pierwszy Myśliwiec Berens dał znak w trąbkę myśliwską na zaczęcie obławy.

Ukazał się najprzód wielki Niedźwiedź na strzelenie. Ale wnet wpadłszy w krzaki zniknął z oczu, po niejakim czasie uyrzeliśmy drugiego. Król Jmć strzelił szczęśliwie do niego i zranił, że bestya lubo daley w las poszła, iednak iż potym o podał znalezionej zabitej: znowu potym napędzono trzeciego Niedźwiedzia. Król Jegomość do niego strzelił, a za Królem do niego wystrzelono z kilku nalu karabinow, i zabito przy samym parkanie.

Gdy nie było można żadną miarą przybliżyć Zubrow, na których powtorna obła-

oblawa poszła bez psów; Król Jmć rozkazał aby ich w ostępie szukali, i tak dwóch samców bardzo wielkich zabito, mianowicie tego, który rzuciwszy się na przeboy, uderzył prosto na myśliwca Berensa i konia mu zranił, że ledwo ięździeć, uwiesiwszy się na gałęzi schwytaney niebezpieczeństwa uszedł. Tak tego tylko dnia ubito dwa Niedzwiedzie i dwa Zubrow, Król Jmć chłopą iednego którego Niedzwiedź lekko zranił uchwyciwszy go zębami za bok, pieniędzmi udarował. Około godziny 6. wieczornej powrociliśmy do Biało wieży, gdzie nastąpił obiad wieczorny, a po nim Król Jmć udał się do swoich pokojów; my zaś zabawiwszy się w kompanii kartami, poszliśmy każdy do siebie.

Dnia 4. Września we Szrodę.

Król Jmć determinował wyjazd swoy na polowanie na godzinę dwunastą w południe, o którym czasie wyjechał w karetce, mając z sobą JX. Nuncyusza, Xcia Podkomorzego, i JP. Kasztelana Woynickiego. Za Królem Jmć szło kilka karet, procz zwyczajney iak wczora z Oficerów Dworskich i Szlachty przytomney
alsy-

asystencyi. Ostep był podobny do wczorajszego, taż altana nieco mnieysza w kolumny z galeryą na gorze a reezdechaufse na dole dla liberyi. Dano nayprzed sńiadanie suchy z więdlin, serow i pieczeń zimnych, po którym pierwszy myśliwiec zatrąbił, dając znać do rozpoczęcia obławy. Czekaliśmy z godzinę poki się huczące chłopstwo nie zbliżyło do altany, lecz gdy za tym hukiem zwierzę się nie pokazywał, Król Jmć porzuciwszy wielką altanę, poszedł do mnieyszey o kilkadziesiąt krokow odlegley, z kilką osobami ze swowego dworu, to jest: PP. Komarzewskim, Szydłowskiem, i innemi, oraz kilką strzelcami i oszczepnikami dla bezpieczeństwa. Nie wyszło półgodziny, gdy napędzono na altanę Królewską dwoch wielkich Zubrow. Strzelił do pierwszego Król Jmć, a za nim P. Komarzewski, Zubr zraniony uszedł daley ku wielkiej altanie, tego zaś który po nim nadszedł, tak dobrze Król Jmć ugodził, że o 200 krokow od mieysca, gdzie był strzelony upadł. Owego zaś pierwszego co pierwey ranony szedł ku wielkiej altanie, kilkunastu w ntey pozostałych naszych strzelając dobili. Oba te Zubry niezmierny były wielkości. Ubili przytym strzelcy

Łosia,

Łosia. i tak z tym tróistym płonem powrociliśmy do Białey wieży o godzinie siódmej. (Dano potym wspaniałą kollacyą.

Dnia 2. Września we Czwartek.

Król Jmć wstawszy około godziny 6. ranney w dobrym zdrowiu, dał nayprzod rozkaz aby wszystko było w pogotowiu do wyjazdu na godzinę 11. wezwał potym do siebie JPanow Popiela Starostę Tuczapskiego, i Jagmina Vice-Adminiſtratora Ekonomii iako mających dozor porządku pod bytność swoię w Białey wieży. Z których pierwszemu darował pierścień z cyfrą swoią Brylantami kameryzowany, drugiemu piękną i gustowną złotą tabakierkę perłami i emalią ozdobioną; a P. Pułchowskiemu należącemu także do dyspozycyi Zegarek złoty, tamże Pan Miłościwy rozdać kazał pieniądze na myśliwcow, i na chłopstwo do płofzenia zwierza użyte. Około godziny 10. wyszedłszy ze swoich Appartamentow, ubrany w Mundur Woiewodztwa Brzeſkiego, nayprzod oglądał przyceru, które prawie okrążywszy w asystencyi Urzędnikow, Dworu, i licznego Pospolstwa poszedł na spoczynek.

Dnia

Krol Jmć ruszył zrana o poł do dziewiętej. Pożegnali Najjaśnieyszego Pana dzisiaj ciż sami co i wczoray witali Urzędnicy. Jechaliśmy z Szerefzowa, aż do Kobrynia. Przed Kobryniem spotkały Króla Jmci Mieszczanie, daley Zydzki których Rabin dziwacką mową swoją mocno N. P. zabawił. Ofiarowali oni głowę cukru niebieską materyą otoczoną, bitemi ze srebra i połączanemi literami, słowa iakieś Hebrayskie wyrażającemi napełnioną. Przybywszy do Kobrynia zatrzymał się Krol Jmć więcey półgodziny w domu Ekonomicznym czyli Gubernatorskim, aż do przybycia innych powozow opóźnionych, potym z zaproszonemi kilku Urzędnkami Brzeskiemi, i z Xiędzem Woyniłowiczem Opatem Rufkim, iadł obiad, było to iuż okolo godziny szoltey wieczorney, przeto wkrótce Pan Mił: po kawie udał się do swiego pokoju.

Dnia 4. Września w Sobotę.

Wyiechał Krol Jmć z Kobrynia o godzinie 8. z rana przenocowawszy w zupełnym zdrowiu we dworze Ekonomicznym,

cznym, a dobre staie od Miasta oddalonym. Dzień był pogodny, lecz zimno oltre. Stanęliśmy w Horodcu Miasieczku Królewskim, o dziesiątej, godzinie; i najprzod udaliśmy się do domu Ekonomicznego na śniadanie. Po śniadaniu szedł P. Mill: na oglądanie kanału, kosztem Rzpltey bitego, który przez ośm mil na mieyscach bagnistych wykopany, łączy dwie rzeki, to jest Pinę i Muchawicę; dając sposobność Obywatelom Pińskim i Brzeskim po więkfszey części spławiać produkta swoje do Gdańska. Nim Najiasnieyszy Pan wyszedł z dworem dla widzenia tego kanału prezentowane Krolowi Jmci były naprzod Mappy, pozycyą mieysc, przez które ten kanał przechodzi, dokładnie objaśniające. Wyśłany od Kommissyi Skarbmorzy Wyślouch. Chorąży Buhawiecki, Sędziowie Ziemsocy, Chornowski i Kwiszewski Pifarż Ziemski, Włodek Grodzki Chrzanowski, tudzież i innych wiele. Bliżey nieco miasta spotykali Króla Jmci Mieszczanie z rozwinionemi chorągwiemi, potym Kachał Zydowski z oracyami; a za Landarą z wolna idącą biegło liczne pospolstwo aż do Pałacow. Przyjęty był Pan Miłościwy od tychże samych odywatelow Brzeskiego Wdztwa,

gdy

gdy zaś wszedł do Sali Palacowej, mieli mowy prawdziwie poważne, pięknie ułożone, i do bytności Króla jako urodzonego w tym Woiewodztwie przytłofowane. JPan Wyflouch Podkomorzy, Xiążę Sapieha Starosta, i Buchowiecki Chorąży. Krol im, oraz zgromadzonym Woiewodzanom odpowiedział, w wyrazach do mieysca, okoliczności, i osob tak gładko, pięknie i słodko także przytłofowanych, że prawdziwie tym co wieku na czytaniu, i sluchania mow różnych strawili, było do podziwienia, iak ten Monarcha umie wymownie, i dowcipnie serca do siebie pociągać. Treść mowy N. P. była taka.

Jako doświadcza na sobie, że ludzie w iakim się kraju urodzili, wrocilwszy się do niego po długiej niebytności, czują w sobie z oglądania pierwiastkowej Oyczyzny, powiększone siły umysłu i serca. Ze przypominając sobie własnego w starożytności Bohatyra, który w woiennych z przeciwnikiem zapasach, ile razy ziemię dotknął, tyle kroć się na nową moc zdobywał, czyni sobie nadzieję, że w tych następujących dla dobra Kratowego przeciwnościach i trudach, będzie zasilony pomocą tych godnych Posłow, którzy w teyże
famey

samey ziemi, która mu życie dała, i którą teraz z ukontentowaniem ogląda, równie urodzeni, zamyśli iego wspierać zechcą. Nastąpiły potym rozmowy z Urzędnikami i innemi przytomnemi: wkrótce dano znać o gotowym obiedzie. Nayaśnieyszy Pan wezwał do stołu swojego Podkomorzego, Xiążęcia Staroite, Chorążego Sędziow, Pifarzów i Matufiewicza Pošta obranego, tudzież innych kilku. Po obiedzie udał się Naya: Pan do swojego pokoju, nad wieczor oglądał ogrod, i szedł pieszo do Miasta dla spawiezioną z wczorayszego polowania zwierzynę sposobem myśliwczym rozwieszoną, to jest: Łosia i 2. Zubrow niezmierney wielkości.

Daley N. P. rozdysonowawszy, aby powozy wszystkie procz czterech szły przodem do Szereszowa, wrocil się Król Jmc do swego Appartamentu, i wkrótce wyzedł na śniadanie iuż przygotowane z zimnych i suchych potraw. Po śniadaniu udał się Krol Jmc na bliskie zadworem pole przypatruiąc się tam szczwaniu 4. sporych Niedzwiedzi, z których po iednemu z klatki wypuszczano. Rozlokowani byli na okolo strzeley na koniach, a kilkunaftu ich z oszczepami stało nie dale-

daleko N. Pana, dla bezpieczeństwa. Dway pierwsi rycerze nie długo się operali kilkunastu pšom wysforowanym. Inni dway bronili się mężnie, a mianowicie ostatni naywiększy, który długo dostawał placu, aż też zoił pokonany. Po zakończonym tym polowaniu, gdy już było wszystko gotowo do wyjazdu, Król Jmć pożegnowszy JO. P. Krakowską, JW. Hetmanową Litewską, Kasztelanową Podlaską, tudzież JX. Nuncyusza i innych przytomnych, ponieważ Xiążę Podkomorzy i JP. Kasztelan Woynicki wczoray ieszcze wylechali, pierwszy do Białego Stoku, drugi do Surazia, udał się na Krynicę do Serefzowa, cugami Xiążęcia Podskarbiego, o ćwierć mili za Białą wieżą rozkazał, wrocić się nazad ašystuiącym sobie konno JP. Grabowskiemu Szeffowi, Choieckiemu Generałowi, i innym Officerom Gwardyi Konney W. X. Litt. a kończąc podróż na Krynicę, bawił się w poiezdzie czytaniem odebranych z Warszawy Rappor- tow, i expedycyi różnych. W pođrogi od Szerefzowa przeprężono w lesie konie do Landary Królewskiej, z cugów także Xcia Podskarbiego, który aż na to miejsce Króla Jmci przeprowadzał i tam pożegnał. Gdyśmy z lasow wyiachali w

pola

pola Szerefzowickie o dobrą ćwierć mili od Miasta, zajęchali drogę na koniach, Urzędnicy i Szlachta Woiewodztwa Brzeskiego, Xiążę Sapieha Starosta zbliżywszy się do Landary, oświadczył N. Panu iż Woiewodztwo witać będzie na miejscu, i tak daley iechał z innemi przodem, aż do Szerefzowa. Byli z nim JPP. Podkobowey z Grodna JP. Zalewski Woyki Litt: i Komisarz dla powitania i okazania N. P. tey tak pożyteczney dla Kraiu i wspaniałey roboty prowadził aż do mostu kanał przechodzącego wespół z Panem Horbuczewkim Officyalistą Skarbowym, i P. Szultens Indzinerem exekwującym tę robotę. Przechodzącego Króla Jmci koło Kościoła Parafialnego witał X. Kulefza Kanonik Brzeski Proboszcz tameczny z zebranym Duchowieństwem. Zastał u brzegu Król Jmć przygotowany dla siebie statek z iednego dębu wielkiego sporządzony, zdolny do uniesienia 30. ludzi, cały ten statek otaczały we środku ławy suknem błękitnym wybite, a po środku miał siedzenia osobne i wygodne dla N. P. Dźwigniony był nad nim baldakin dla warunku od słońca, z tyłu był mazurek z chorągiewką białą materyalną, cyfrę Królewską noszącą, a w pośrodku drugi.

drugi większy także z banderą nie wielką. Maytkow 4. i Iternik byli przybrani po Hollendersku, w białe suknie z pasami różowej kitayki; wszedł do tego łtaku Król Jmć, z JW. Podkanclerzym Litt: Pifarzem Litt: Generałem Komarzewkim, i z niektórymi Dworu swego Osobami, refzta Króla Jmci afsylytencyi siadła na inny bacik. Bo lubo bat Krolewski był zdolnym do przyięcia większego ciężaru, że iednak przy terazniejszey suszy ani zupełnym iefzcze ziemi wybraniu woda była płytka, trzeba mu było dać folgę. Brzegi kanału były napełnione mnogim ludem patrzącym na to wspaniałe widowisko, między ktremi płynął Najiaśniejszy Pan blisko ćwierć mili, aż do drngiey słuzy, i potym nazad się ku miastowi wrocil; rzeczony kanał biorąc swoy początek przy wsi Szlacheckiey Kamień nazwany; od Muchawca rzeki ciągnie się nieprzerwanie, aż do rzeki Piny, cały zamknięty 4. słuзами, ktore są aktu w robocie, tego kanału użytek iest pewny i istotny, dowodem są tego przepławione dawniej z Pińska do Warszawy Łodki: z towarami tamecznemi, a świeżo Bat Krolewski ktory w Pińsku sporządzony przychodzi aż do Horodca tymże kanałem.

Sze-

Szerzyzna iego jest zo Łokci Litewskich, zdolna do przechodu naywiększych Statkow, Krol Jmć zupełnie ukontentowany z tey istotney darz, w przygotowanym wczesnie, i we wszystkie wygody opatrzonym domu, widzieliśmy dla każdego z asystencyi wygodne także kwatery. Pan Mill: przed obiadem bawił się przeglądaniem różnych koperłztychow, a po obiedzie, dla uczynienia sobie wczasu udał się do swych pokoiow.

Reszta na potym.

Ekonomiczne Wiadomości albo sposob zachowania bydla od zarazy.

Następujący sposob jest wynaleziony po wielkiej zarazy na bydło która się dwa razy zdarzała w Saxonii jest pewny zachowania bydla od zarazy i utrzymania go w zdrowiu: trzeba dać bydłeciu co rano kromeczkę chleba nasmarowaną smołą. Co się zaś tycze picia trzeba według proporcji liczby bydła ćwierć albo poł fonta saletry wśypać do wody i kilka razy dnia kadzić żywicą. Bydło chędożyć się powinno albo szczotką albo

albo zgrzeblem i nie trzeba go wypuścić kiedy jest pochmurno, takim sposobem będzie bydło pod czas zarazy zdrowe. Stajnia w ktorej 40 sztuk bydła rogatego znajdowało się przez ten sposób zdrowe zostało i żadne nie zdechło chociaż zaraz nie daleko bydło zdychało.

Dalsza Kontynuacja Charakteru przednieszczych Dam Wiedeńskich.

Ale owa nienasycona chęć kamieni drogich! --- Kamień na uszach, kamień na rękach, kamień na szyi, kamień na głowie, a pospolicie kamień w głowie i sercu. --- W Ewangelii napisano, iż Zbawiciel nie chciał kamieni w chleb zamienić, a nasze kobiety zamieniają codziennie chleb swój, chleb swoich mężów i dzieci w kamienie --- nierozum, bardzo wielki nierozum; i głupstwo większe nad wszystkie głupstwa.

Druga wada, którą postrzegł w tej klasie, jest to nad zwyczaj wczesne co-rek za mąż wydawanie. Rodzice ledwie z tym czekają do 15 roku carki swojej.

Reszta na potym.